

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17525

гр. София, 23.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 74 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА Гражданско дело № 20231110129007 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Ищецът е представил писмени доказателства, които са допустими, относими и необходими за правилното решаване на повдигнатия пред съда правен спор, поради което следва да бъдат приети.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждането му в открито съдебно заседание.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените към исковата молба писмени доказателства.

ПРИЛАГА към настоящото дело за послужване ч.гр.д. № 50458/2022 г., по описа на СРС, 74 състав.

УКАЗВА на страните, че най-късно в първото по делото заседание могат да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на ответника, че:

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията – съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в РБ; същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 41 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес; същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на задължението по ал. 1 всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

УКАЗВА на ищеца, че съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец

и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

НАПЪТВА страните към постигането на СПОГОДБА, като им указва, че при постигането на такава ще бъде възстановена $\frac{1}{2}$ от внесената държавна такса, и че с постигането \square спорът им ще бъде разрешен окончателно още в производството пред първата инстанция.

УКАЗВА на страните, че към Софийския районен съд действа Център по медиация, към който страните могат да се обърнат за разрешаване на спора извънсъдебно. Центърът по медиация се намира в гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 54, ет. 2, ст. 204. Повече информация - на тел. 02 /895 54 23, моб. тел. 0889 515 423 и на ел. адрес: spogodbi@srs.justice.bg.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **29.05.2024 г. от 10:45 часа**, за което страните да бъдат призовани.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, в което е обективизиран проектът на доклада по делото.

СЪСТАВЯ на основание чл. 140, ал. 3 ГПК проект за доклад, както следва:

Производството по делото е образувано по искова молба на „Кредит Инс“ АД срещу М. В. Ш., с която са предявени установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 6 ЗПФУР, вр. чл. 9 ЗПК, вр. чл. 240 и чл. 86 ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата в размер на **1462,50 лева**, представляваща главница по Договор за потребителски кредит „Екстра“ № 111177/20.01.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК - 15.09.2022 г., до изплащане на вземането, сумата в размер на **140,40 лева**, представляваща възнаградителна лихва за периода от 20.07.2021 г. до 20.03.2022 г., както и сумата в размер на **185,92 лева**, представляваща обезщетение за забава за периода от 21.07.2021 г. до 15.09.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 50458/2022 г., по описа на СРС, 74 състав.

Ищецът твърди, че между него и ответника бил сключен Договор за потребителски кредит „Екстра“ № 111177/20.01.2021 г., посредством онлайн заявка за отпускане на кредит, по силата на който ищецът бил предоставил на ответника сумата в размер на 1950 лева, която била предадена на ответника на каса на офис на „Изипей“ АД. Сочи, че било уговорено длъжникът освен главницата да заплати и договорна лихва, на 14 равни месечни вноски в периода от 20.02.2021 г. до 20.03.2022 г. Твърди, че към 26.05.2023 г. ответникът бил заплатил единствено частично вноски с падеж 20.07.2021 г., като вноските за периода 20.08.2021 г. – 20.03.2022 г., не били заплатени. По така изложените доводи предявява разглежданите искове и моли да бъдат уважени.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва предявените искове. Поддържа, че в периода 20.02.2021 г. – 01.07.2022 г. е извършила плащания на сумата в общ размер на 781,63 лева, които следва да бъдат взети предвид при определяне на задълженията по кредита. Сочи, че е налице разминаване в сумата за връщане посочена в стандартния формуляр за предоставяне на информация за потребителски кредит (2160,60 лева) и в сумата за връщане посочена в приложената към исковата молба заявка № 11177 (4056 лева). Навежда възражение за неравноправност на клаузите по процесния договор за кредит, включително за уговорените такси и лихви. Посочва, че част от платените суми са отнесени за погасяване на такса „гарант“ по договора, каквато не е посочена в стандартния формуляр, поради което счита, че със същата се заобикалят разпоредбите на ЗПК. По така изложените доводи счита договорът за кредит за нищожен и моли за отхвърляне на предявените искове.

По разпределение на доказателствената тежест:

По предявените искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 6 ЗПФУР, вр. чл. 9 ЗПК, вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 и чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца

е да докаже при условията на пълно и главно доказване наличието на валиден договор за потребителски кредит, сключен чрез средствата за комуникация от разстояние, съобразно законовите изисквания на ЗПФУР /предоставил е информация на потребителя, съгласно чл. 8 ЗПФУР, както и е получил съгласието на потребителя за сключване на договора;/ предаването на сумата на ответната страна (т.е. усвояването на заема от ответника в претендирания от ищеца размер) и изискуемостта на претендираните вземания и техния размер; изпадането на длъжника в забава и размера на претендираната мораторна лихва.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да установи погасяване на паричните си задължения.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____